

til Forstaaelse med Folkethinget om dette Punkt, og, som ærebe Medlemmer bekendt, har Spørgsmaalet senere forgjæves været bragt paa Bane ved de forskjellige Forhandlinger om Hærens Revision; men alene den Omstændighed, at Krigsministeriet har forelagt en saadan særlig Lov og den Omstændighed, at Ministeriet i det Forslag, der er forelagt og er til Forhandling i Thinget om Lønninger for de under Krigsministeriet ansatte Embedsmænd, har indsat en Bestemmelse vedrørende disse Officerer, er jo et tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at der ingensomhelst særlig Bestemmelse er for de Officerer, der staa udenfor Numer, fordi de ere ansatte i Krigsministeriet, og skulle de bringes ind under Loven, kan dette kun ske gennem Hærens § 138. — Denne Paragraf omhandler nærmere de Befalingsmænd, der efter egen Begjæring sættes udenfor Numer uden Gage, og give for dem visse Bestemmelser, som jeg nærmere skal komme til. Nu vil man maasse sige, at de paagjældende Officerer ere ikke traadte udenfor Numer efter eget Ønske, og det kan jo ogsaa til en vis Grad siges; forsaavidt en saadan Begjæring ikke er fremsat direkte, men indirekte have de paa den anden Side ved at modtage Ansættelsen erklæret sig villige. (Afbrydelse af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet [Scavenius]). Man kan ikke have begge sine Ben paa to Steder, baade i Krigsministeriet og i Hæren, det maa den høitærede Kultusminister give mig Ret i, det bliver i højeste Grad uheldigt; thi Følgen er, at mange Spørgsmaal, som skulle behandles sagligt, meget let blive personlige, saaledes at Spørgsmaalet bliver: Svad bliver jeg, naar den og den Ordning gaar igjennem paa den og den Maade. Det har man ogsaa været villig til at erkjende ved tidligere Leiligheder her i Thinget, og det er blevet fremsat, om ikke det Rigtige vilde være, at Officerer i Krigsministeriet blive affædigede af Hæren, saa at de alene havde Udgang til Forfremmelse i Ministeriet som Kontorchef, Departementschef osv. Dette skal jeg imidlertid nu ikke komme nærmere ind paa. Sovebspørgsmaalet bliver: Spille Bestemmelser kunne siges at gjælde for dem i Hæren? Direkte har man ingen Bestemmelser, thi havde man det, behøvede Krigsministeriet ikke at søge dem fastslaaede gennem forskjellige Love. Vil man derfor føie dem ind under Hæren, kan man kun holde sig til § 138; men den bestemmer, at den Officer, der staar udenfor Numer, bibeholder sin Aldersorden og Ret til ved foreskaldende Tjenesteledighed atter at indtræde i sit Numer i den samme Grad. Den giver altsaa ingenslunde Tilladelse til, at en Officer, der er ansat i Krigsministeriet, kan træde ud i en højere Grad end den, han havde, da han blev ansat i Krigsministeriet. Dette er sket. Paragrafen siger endvidere, at saadanne Officerer kunne ikke for-
fremmes saalænge de staa udenfor Numer;

men man har havt Exempel paa, at en Officer, der er kommen ind i Krigsministeriet som Præmierlieutenant, senere er bleven forfremmet til Kapitain, sat udenfor Numer paa Grund af Ansættelse som Kontorchef og er bleven forfremmet i Krigsministeriet til Oberstlieutenant i Fodfolket. Der er man, tror jeg, gaaet ikke alene mod Bestemmelsen i § 138, men tillige mod Bestemmelsen i § 114, som siger, at „til Oberster kunne de Kapitainer ved Baabenet forfremmes, der have mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne“. Men naar man aldrig har været til Tjeneste i sit Baaben som Kapitain, hvorledes kan man saa forfremmes til Oberstlieutenant i sit Baaben. Jeg har nævnt disse 2 Tilfælde; jeg kunde ønske at faae at vide, hvorpaa man støtter denne Fremgangsmaade. — Spørgsmaalet har jo selvfølgelig vaakt en vis Opfigt ikke alene her, men ogsaa udenfor Thinget, og det er derfor ganske naturligt, at man søger at faae Forklaring. — Der er endnu et 3die Spørgsmaal, som jeg kunde ønske at fremdrage. Hærens § 136 siger: „Ingen Befalingsmand kan erholde nogen anden Karakter end den, som hans Grad eller Klasse i Overensstemmelse med denne Lov medfører.“ Man har i afvigte Efteraar forfremmet en Kapitain udenfor Numer i Ingenieurkorpset, som var ansat som Departementschef i Krigsministeriet, til Oberstlieutenant udenfor Numer i Ingenieurkorpset, uagtet han ikke var den ældste i sit Baaben, men havde en Formand, som var Kapitain, som var anset for en meget dygtig Mand, og denne Mand var endnu ikke falden for Aldersgrændsen. Skjøndt jeg nu har min Opfattelse af disse Forhold, saa kunde det naturligvis ikke falde mig ind at sige, at den er den afgjørende; men jeg maa formode, at, naar Krigsministeriet har brugt en anden Fremgangsmaade, maa det have sine Grunde, og jeg tror derfor, at det kunde være i Alles velforstaaede Interesse at komme til Klarhed over, hvorpaa Ministeriet spitter sin Opfattelse; thi jeg tror, at Alle ville være enige om, at det ogsaa for de Paagjældendes egen Skyld er i høj Grad ønskeligt, at der ikke kommer til at hvile endog blot en Skygge af, at der foretoges noget Uklarligt, der kunde være til Fordel for dem; jo mere Leo og Killid man har til, at de ikke ere personlig interesserede i Afgjørelsen, desto bedre. Jeg skal endnu tillade mig at gjøre opmærksom paa, at — jeg huffer ikke Mæret — vi en Gang tidligere have havt Spørgsmaalet paa Bane om, hvorvidt det overhovedet er ønskeligt, at en Officer, som er udnævnt til et andet kongelig pensionsberettiget Embede, staar udenfor Numer, og det blev dengang erkjendt fra Rigsdagens Side, at det ikke var heldigt. Taleren var dengang om Chefen for Grændsegensdameriet, og han blev saa affædiget af Hæren.